

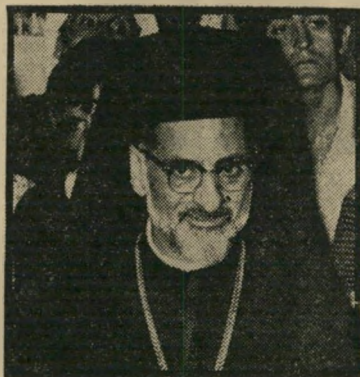
גראנד ביץ, כפי שכתבתם. המלון הודיע למלווה שלהם, ליאורה אבינר, שהוא אינו "גן-חיות", ותבע להרחיקם.

למותר לציין שאין כל אסמכתא ל-קביעה זו. המלון הוא גן-בניאדם, ובגני אדם הם חיות — אפילו אם לא נעים להם להודות בכך.

לורד האריהאן, סביון

ד"ש מן הכישוף

תודה על מאמרכם בן ארבעה-העמודים

הכישוף ריא
ברכת האל

עלי ("ערק זאחלאווי", העולם הזה 1936).
יברככם האל!

יוסף ריא, ארכיבישוף,
אונטאריו, קנדה

מונחים
חדשים

שמעתי בשידורי ישראל ראיון עם ח"כ אמנון לין מסיעת הליכוד. דיעותיו של איש רפ"י לשעבר זה ידועות, ואין בהם כל חידוש. לעומת זאת היה חידוש רב בשאלות מראיינו.

אולי כדי להתאים את עצמו לדיעות המרואייין, הוא נקט, בהתייחסו לשטחי יהודה ושומרון, במונח חדש. לא "השטחים הכבושים", חליה, ואף לא "השטחים ה"מוחזקים". הוא פשוט כינה אותם בתואר "השטחים החדשים".

האם מינוח חדיש זה מבשר שינוי מדי-ניות בשידורי ישראל? אם כן, כדאי אולי להזכיר שהביטוי אינו מקורי כל כך. הוא שואל מהלקסיקון הזכור לשימצה.

אולי, אחרי שאוני מאייני שידורי יש-ראל יחלו להתרגל למונח "השטחים ה"חדשים", יתחילו לדבר אצלנו בלי היסוס גם על "הרייך השלישי"?
עופר מקדר, רמת-גן

כישלון
המערב

אני רוצה להפנות מכתב זה אל קוראי העולם הזה.

"הציוויליזציה המערבית המפוארת", קרי סה תחת נטל חביות הנפט הערביות. כל ערכיה זמוסרה התגלו כנוצות דקות הר-מכסות על גוף חמרני וצבוע. וכמו בכל אירוע בעל משמעות כללי-אנושית, גם הר הנפט. אלא שהפעם לא עמדו בפני גדול החיזיון, ולא הסיקו את המסקנות המתבק-שות ממנו. עם ישראל ממשין, גם אחרי המילחמה, לחקות כל אופנה ומיקסס של הציוויליזציה המערבית ללא היראה או עירעור.

הטו עיניכם מראות? טלו קורה מנגד עיניכם! המערב נכשל (וזה כולל גם את בריית-המועצות). האנושות כמזה ל-משהו אחר. מדוע לנו להזדנב אחרי השועל הגוסס, במקום להיות ראש לארי המתעורר. הבה נרפה מן הקנה הרצוף. אין לנו נחלה באונקל סם. איש לאוהליך ישראל!! עתידנו בניבש תרבות ואורה חיים מקורי שימוג את ערכי היהדות. הווי המיורה והאידיאליים של החלוציות. אם הינכם מסכימים עימי או ברצונכם לשאול, כתבו לי לפי כתובתי.

יובל אבידור, תל-מאנה 56, חיפה

מים
צהובים?
דליפה?

אם להחליף,

דוד
אמקור
אמאייל
עדיף!

לבחירתך:
דוד שמש
או חשמל

8

שנות אחריות
מפני-חילה

המפיצים: אמכא
וסוחרים מורשים

איכות החיים

יש קשר הדוק בין המוסר ובין איכות החיים. נשווה נא את המוסר "הישן" עם "המוסר החדש". המוסר הישן מבוסס על כתבי הקודש שנתנו אותותיהם בחוקת כל העולם הנאור. הן בחוקה שכתב' והן במוס-כמות החברה המקובלות.

לעומת זאת מבוסס "המוסר החדש" רק על קביעות בני אדם מסויימים (בנימוק שכל אחד בעל גופו הוא). ובזמן הזה חדר המוסר החדש כבר להרבה ארצות. וגם לארצנו במידה ניכרת.

האם באמת הביא "המוסר החדש" יותר חופש והנאה "מהמוסר הישן"? בזמן המוסר הישן היתה לפרט אפש-רות לכל מיני חוויות מיניות רק אם הצד השני הסכים לכך מרצונו. היום נפרצה ההגנה הזאת. "החופש על גופי" גם לא כדאי להתנסות בזה. וכבר נדרש אופי חזק לא להיכנע לטמאה הזאת בחברתנו.

איזה נוער יותר מאושר? הנוער של הזמנים ההם או הנוער של היום — הנוער המסכן והמבולבל ההולך בדרכי רשעות.

הסטטיסטיקה המדברת בשפה ברורה וחד משמעית מצביעה על עלייה תלולה במספר הצעירים "המתאבדים" — הנימכרים למשקאות או לסמים.

האם הביאו חיי המין החופשיים אושר?

הדמויות האומללות המתגלות בבוקרים בצידי הכבי-שים לא מעידות על כך — אלא מפגינות את "המוסר החדש" — בצורה מבהילה וקורעת לבבות.

על כן: אהבה חופשית — לא!

חופש לאהוב — כן!

שפטו נא בעצמכם!

דווקא לגבי "חופש לאהוב" עדים אנו לאהבה עדינה ונפלאה ולא לאהבה גסה ומכוערת.

בשבוע הבא נביא ניתוח פשוט ליסודות האהבה.

אני קוראת את העולם הזה כל שבוע. מאמריו של אורי אבנרי נשמעים כה משכנעים ונראים כפיתרון הטוב ביותר. פשוט נראה כי יש דרך לפיתרון שייתן לנו סוף-סוף חיים שקטים ושלווים, בלי להתכונן תמיד למילחמה הבאה. אלא שיש צרה אחת גדולה והיא: איך אתם מצליחים לשכנע את הפלסטינים להסתפק במדינה עצמאית הכוללת את הגדה המערבית ועזה, ואפילו נזרוק להם עוד כמה נתחים פה ושם?

אני ניפגשת פה עם פלסטינים וערבים אחרים למעלה משנתיים. בכל הדומנות אני מעבירה להם את הצעותיכם. אין להם הר. הפלסטינים, שנפגשתי עימם פה, סטור דנטים או בעלי-מקצוע שסיימו פה ב"ארה"ב אוניברסיטה. אינם מוכנים להשלים עם מדינה יהודית. הם רוצים פלסטין ש-תכלול גם את ישראל. פלסטין דמוקרטית עם זכויות שוות לכל אזרחיה. האם גם אתם מאמינים בדמוקרטיה מעין זו, ואיך אתם מציעים להתייחס להתנגדותם למדינה יהודית?

א. ד'לונגה, ניו-יורק, ארצות-הברית

עקידה אפגאנית

בשם וינדפילד איאן מקדוגלאס ווינ-פילד ליאורס מונה-ליונה אנחנו מוחים נגד העלילה השפלה כאילו הם כלבים אפגא-ניים. (רחל המרחלת, העולם הזה 1939).

אפילו הולכי-על-שתיים בעלי אינטליגנ-ציה מוגבלת יכולים להבין שהשניים הם כלבי-ירועים בריטיים (אולד שים דוג).

חזן מזה, הם כבר לא גרים במלון

איאן ויזאורס
גן בני-אדם